

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.615/2014/8. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Kispál Edit ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek - a Lichy Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: Dr. Lichy József ügyvéd) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen általános szerződési feltételek érvénytelenségének a megállapítása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 13.P.22.178/2012/42. számú ítélete ellen az alperes 45. és a felperes 50. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására - 52 300 (Ötvenkétezer-háromszáz) forint összegű fellebbezési illetéket.

Megállapítja, hogy az állam terhén marad 48 000 (Negyvennyolcezer) forint összegű fellebbezési illeték.

A peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az alperesnek az „Általános Szerződési Feltételek nyilvános televízió-műsorelosztási és nyilvános rádió-műsorelosztási szolgáltatáshoz” megnevezésű, 2012. január 4. és 2012. december 31. között hatályos; az „Általános Szerződési Feltételek internet elérési szolgáltatáshoz” megnevezésű, 2012. január 3. és 2012. december 31. között hatályos; az „Általános Szerződési Feltételek helyhez kötött telefonszolgáltatáshoz” megnevezésű, 2012. január 3. és 2012. december 31. között hatályos szerződési feltételeinek egyaránt 4.b jelű melléklete úgy rendelkezett, hogy a fizetési felszólítás díja ajánlott levél esetén 591 Ft+Áfa=750 Ft/darab, tértivevényes ajánlott levél esetén 669 Ft+Áfa=850 Ft/darab, a 4.e jelű mellékleteinek 11. és 12. pontja - amely a helyhez kötött telefonszolgáltatások feltételei esetében azonos szöveggel a 9. és a 10. pont - a „Fizetési felszólítás díja I./Fizetési felszólítás díja II.” fogalmait úgy határozta meg, hogy az a fizetési kötelezettségét határidőn belül nem teljesítő előfizető részére megalapozottan küldött tértivevényes ajánlott levél/ajánlott levél postai költségének és a szolgáltatónál a fizetési felszólítás kibocsátásával kapcsolatban felmerült további költségeknek és díjaknak az összegét foglalja magában. Az alperesnek az „Általános Szerződési Feltételek mobil internet elérési szolgáltatáshoz” megnevezésű, 2011. március 25. napjától hatályos

szerződési feltételeinek 1.c jelű melléklete úgy rendelkezik, hogy a fizetési felszólítás díja ajánlott levél esetén 600 Ft+Áfa=750 Ft/darab, tértivevényes levél esetén 680 Ft+Áfa=850 Ft/darab, a 19.15.9 pont a „Fizetési felszólítás díja” fogalmát úgy határozza meg, hogy az a fizetési kötelezettségét határidőn belül nem teljesítő előfizető részére megalapozottan küldött ajánlott vagy tértivevényes ajánlott levél költségét és a fizetési felszólítás díját jelenti együttesen. 2012. január 1. napjától az alperes nem nyújt mobil internet elérési szolgáltatást.

A fenti általános szerződési feltételek az előbbi időszakokban nem tartalmaztak olyan rendelkezéseket, amelyek meghatározták volna, hogy az alperes mikor, milyen határidőben bocsát ki fizetési felszólításokat, és mely esetekben teszi azt ajánlott vagy ajánlott tértivevényes levélként.

Az alperes már a jelen per megindítását követően, 2013. január 1. napjától kezdődő hatállyal a még alkalmazott televízió- és rádió-műsorelosztási szolgáltatás, internet elérési szolgáltatás és helyhez kötött telefonszolgáltatás tekintetében módosította az általános szerződési feltételeket annyiban, hogy ettől kezdődően meghatározta, hogy a fizetési felszólítást az esedékességet követő milyen határidőn belül bocsátja ki; továbbá már csak tértivevényes ajánlott levél formájában való felszólításról rendelkezik.

A felperes keresetében kérte a kikötések nyilvánosságra hozójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal az „Általános Szerződési Feltételek nyilvános televízió-műsorelosztási és nyilvános rádió-műsorelosztási szolgáltatáshoz” megnevezésű, 2012. január 4. napjától 2012. december 31. napjáig hatályos szerződési feltételeiből a 4.b melléklet fizetési felszólítás díját szabályozó rendelkezése és a 4.c melléklet 11. és 12. pontjai, valamint 2013. január 1. napjától hatályos szerződési feltételeiből a 4.b melléklet fizetési felszólítás díját szabályozó rendelkezése és a 4.c melléklet 11. pontja; az „Általános Szerződési Feltételek internet elérési szolgáltatáshoz” megnevezésű, 2012. január 3. napjától 2012. december 31. napjáig hatályos szerződési feltételeiből a 4.b. melléklet fizetési felszólítás díját szabályozó rendelkezése és a 4.c melléklet 11. és 12. pontjai, valamint 2013. január 1. napjától hatályos szerződési feltételeiből a 4.b melléklet fizetési felszólítás díját szabályozó rendelkezése és a 4.c melléklet 11. pontja; az „Általános Szerződési Feltételek helyhez kötött telefonszolgáltatáshoz” megnevezésű, 2012. január 3. napjától 2012. december 31. napjáig hatályos szerződési feltételeiből a 4.b melléklet fizetési felszólítás díját szabályozó rendelkezése és a 4. c melléklet 9. és 10. pontja, valamint 2013. január 1. napjától hatályos szerződési feltételeiből a 4.b melléklet fizetési felszólítás díját szabályozó rendelkezése és a 4.c melléklet 9. pontja; az „Általános Szerződési Feltételek mobil internet elérési szolgáltatáshoz” megnevezésű szerződési feltételeiből az 1.c melléklet fizetési felszólítás díját szabályozó rendelkezése és a 19.15.9 pontja érvénytelenségének a megállapítását. Kérte továbbá, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a még alkalmazott, a keresettel támadott általános szerződési feltételek további alkalmazásától. A keresete alapjaként előadta, hogy a sérelmezett szerződési feltételek nem világosak, mert nem állapítható meg, hogy az alperes mikor bocsát ki fizetési felszólításokat, továbbá mely esetekben alkalmaz ajánlott vagy ajánlott tértivevényes levelet. A feltételek érvénytelensége körében arra is hivatkozott, hogy az alperes jogszabályellenesen a fizetési felszólítási díj mellett késedelmi kamatot is felszámít, hogy

eltúlzott összegű fizetési felszólítási díjakat alkalmaz, továbbá, hogy az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (Eht.) 128. §-a (4) bekezdésének a tilalmával szemben alkalmaz felszólítási díjat, holott ez a rendelkezés tiltja a szolgáltatással szükségképpen együtt járó, vagy ahhoz szorosan kapcsolódó, a szokásos mértéket meg nem haladó költségű szolgáltatási elemért külön díj felszámítását. A támadott szerződési feltételek 2013. január 1. napi hatállyal való módosítása pedig csak azt az érvénytelenségi okot hárította el, amely alapján nem volt világos a fogyasztó számára, hogy az alperes ajánlott vagy ajánlott tértivevényes levélben küld-e fizetési felszólításokat.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy a támadott szerződési feltételek nem voltak tisztességtelenek.

Az elsőfokú bíróság 42. sorszámú ítéletével e kikötések alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal megállapította, hogy érvénytelen alperes „Általános Szerződési Feltételek nyilvános televízió-műsorelosztási és nyilvános rádió-műsorelosztási szolgáltatáshoz” megnevezésű, s 2012. január 4. napjától 2012. december 31. napjáig hatályos általános szerződési feltételei közül:

- a 4.b jelű melléklet azon rendelkezése, mely szerint a fizetési felszólítás díja /darab ajánlott levél esetén 591 Ft+Áfa=750 Ft, tértivevényes ajánlott levél esetén pedig 669 Ft+Áfa=850 Ft; valamint

- a 4.e jelű mellékletének 11. és 12. pontjai.

E kikötések alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal megállapította, hogy érvénytelen alperes „Általános Szerződési Feltételek internet elérési szolgáltatáshoz” megnevezésű, s 2012. január 3. napjától 2012. december 31. napjáig hatályos általános szerződési feltételei közül:

- a 4.b jelű melléklet azon rendelkezése, mely szerint a fizetési felszólítás díja /darab ajánlott levél esetén 591 Ft+Áfa=750 Ft, tértivevényes ajánlott levél esetén pedig 669 Ft+Áfa=850 Ft; valamint

- a 4.c jelű mellékletének 11. és 12. pontjai.

E kikötések alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal megállapította, hogy érvénytelen alperes „Általános Szerződési Feltételek helyhez kötött telefonszolgáltatáshoz” megnevezésű, s 2012. január 3. napjától 2012. december 31. napjáig hatályos általános szerződési feltételei közül:

- a 4.b jelű melléklet azon rendelkezése, mely szerint a fizetési felszólítás díja /darab ajánlott levél esetén 591 Ft+Áfa=750 Ft, tértivevényes ajánlott levél esetén pedig 669 Ft+Áfa=850 Ft, valamint

- a 4.c jelű mellékletének 9. és 10. pontja.

E kikötések alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal megállapította, hogy érvénytelen alperes „Általános Szerződési Feltételek mobil internet elérési szolgáltatáshoz” megnevezésű, s 2011. március 25. napjától hatályos általános szerződési feltételei közül:

- az 1.c jelű melléklet azon rendelkezése, mely szerint a fizetési felszólítás díja /darab ajánlott levél esetén 600 Ft+Áfa=750 Ft, tértivevényes ajánlott levél esetén pedig 680 Ft+Áfa=850 Ft, valamint

- a 19.15.9. pont.

A felperes ezt meghaladó keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására 21 600 Ft le nem rótt eljárási illetéket. Megállapította továbbá, hogy 14 400 Ft le nem rótt eljárási illetéket, valamint az alperes oldalán felmerült perköltségből 553 178 Ft-ot az állam visel, és felhívta a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az ellátmány terhére fizessen ki az alperes részére 553 178 Ft perköltséget.

Az első fokú ítélet indokolása szerint nem képezte vita tárgyát, hogy a felperes külön jogszabály alapján a 2014. március 14. napjáig hatályos 1978. évi 2. tvr. (Ptké.) II. 5. §-ának 1. pontja alapján olyan fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó társadalmi szervezetnek minősült, amely jogosult a 2014. március 14. napjáig hatályos Ptk. (a továbbiakban: Ptk.) 209/B. §-ának (1) bekezdésében írt közérdekű kereset előterjesztésére. Nem volt vitás az sem, hogy a felperes általános szerződési feltételnek minősülő szerződéses kikötéseket támadott meg, továbbá vitán felül állt az is, hogy e szerződéses kikötéseket az alperes fogyasztói szerződések megkötése során alkalmazza. Mindez azt jelenti, hogy a felperes keresetindítási joga az alperes perrel érintett általános szerződési feltételeivel szemben a Ptk. 209/B. §-ának (1) bekezdése alapján fennállott. Ezért a támadott szerződési feltételek tisztességtelenségéről az elsőfokú bíróságnak érdemben kellett állást foglalnia. Ennek során úgy találta, hogy a felperes helyesen hivatkozott arra, hogy az alperes keresettel támadott általános szerződési feltételeinek perindításkor hatályos szövege alapján a Ptk. 209. §-ának (1) és (4) bekezdéseire figyelemmel nem lehetett megállapítani, hogy az alperes milyen feltételek mellett bocsát ki fizetési felszólítást, továbbá a fizetési felszólításokat mely esetekben bocsátja ki ajánlott és mikor ajánlott tértivevényes levél formájában. Mindez azért sértette a jóhiszeműség és tisztesség elvét, és azért biztosított az alperes számára a fogyasztókkal szemben egyoldalú és indokolatlan többletjogokat, mert az alperes eltérően határozta meg az ajánlott levélként, valamint az ajánlott és tértivevényes levél formájában kibocsátott fizetési felszólításokért felszámított díjait. Ez pedig azt eredményezte, hogy a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével önkényesen dönthetett arról: mikor, s mely fogyasztó esetében bocsát ki ajánlott levélként, mely fogyasztó esetében ajánlott tértivevényes levél formájában fizetési felszólítást, így mely fogyasztóval szemben alkalmaz kisebb és mely fogyasztóval szemben nagyobb fizetési felszólítási díjat. Az alperes ezen általános szerződési feltételek tekintetében a perindítást követően elhárította a tisztességtelenségi okot, ami lényegében egyenértékű a beismerésével. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Ptk. 209/A. §-ának (2) bekezdése, valamint a Ptk. 209/B. §-ának (1) bekezdése alapján az alperessel szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal megállapította a rendelkező rész szerinti pontokban az általános szerződési feltételek tisztességtelenség okán fennálló érvénytelenségét.

Nem találta megalapozottnak az első fokú ítélet a felperes azon érvelését, hogy a szerződési feltételek azért is tisztességtelenek, mert az alperes a késedelmeskedő fogyasztókkal szemben a fizetési felszólítási díj mellett késedelmi kamatot is felszámít. Hangsúlyozta, hogy a késedelmi kamat az idegen pénz használatáért járó térítésnek minősül, és ekként annak az elmaradt jövedelemnek a kompenzálására szolgál, melyet a fél a késedelmesen kifizetett összeg kockázat nélküli befektetésével biztonsággal elérhetett volna. Az alperes a fizetési felszólítások díját késedelemből eredő kártérítés jogcímén

követelheti a késedelmeskedő fogyasztóitól a Ptk. 299. §-a alapján, e fizetési felszólítási díj azonban kárként nem elmaradt haszonnak, hanem olyan költségnek minősül, amely az alperest ért vagyoni hátrány csökkentéséhez szükséges és indokolt volt, hiszen amennyiben a pert megelőző fizetési felszólítás eredményre vezet, azzal megelőzhetőek a díj behajtására irányuló és ennél sokkal költségesebb peren kívüli és peres eljárások. Mindebből viszont az következik, hogy a fizetési felszólítási díj olyan jogcímen teremt kártérítési jogalapot az alperes számára, amelyet kárátalányként a késedelmi kamat nem kompenzál. Erre tekintettel nem ütközik jogszabályba, és nem minősül tisztességtelennek, hogy az alperes a késedelmeskedő fogyasztókkal szemben a késedelmi kamat mellett követeli e fogyasztóknak küldött fizetési felszólítások előállításával kapcsolatban nála felmerült költségeket fedező fizetési felszólítási díjat.

Az elsőfokú bíróság nem találta eltúlzott összegűnek az alperes által alkalmazott felszólítási díjakat. Mivel az alkalmazott díjak ténylegesen meghaladták az ajánlott és térítvényes levelekért felszámítható postai szolgáltatások díjait, a 18/1999. (II.5.) Kormányrendelet 2. §-ának j) pontja értelmében a fizetési felszólítások díját szabályozó általános szerződési feltételeket az ellenkező bizonyításáig tisztességtelennek kellett tekinteni. Mindez azt jelentette, hogy a per során az alperes kötelezettsége volt annak igazolása, hogy az általa felszámított fizetési felszólítási díjak nem voltak eltúlzottak. A perben kirendelt szakértők aggálymentes, az ítélezés alapjául elfogadott szakértői véleménye szerint az alperes a bizonyítási kötelezettségének eleget tudott tenni, az alperes észrevételeinek ismeretében megfelelően kiegészített szakértői vélemény alapján a díj részeként felmerült a fizetési felszólítások nyomdai előállításának darabonkénti 27 Ft költsége, a postai feladási költség darabonkénti 54 Ft költsége, az ajánlott és térítvényes levelek darabonkénti 250+165 Ft díja, darabonként 2 perc időtartamú, egy ügyfélszolgálati igazgató és egy egyéb alkalmazott munkáját igénybe vevő 206 Ft adminisztratív bérköltség, valamint darabonként 6 Ft adminisztratív dologi kiadás, mindezek alapján az alperes által alkalmazott fizetési felszólítási díjak összege nem volt eltúlzott, és arra az alperes jogszerűen számíthatott fel általános forgalmi adót is.

Nem volt megalapozott az elsőfokú bíróság szerint a felperesnek az Eht. 128. §-ának (4) bekezdésére történő hivatkozása sem. A jogalkotó ezzel a rendelkezéssel azt kívánta megtiltani, hogy a szolgáltató a saját vagy a fogyasztó szerződésszerű teljesítése esetére külön díjakat számíthasson fel olyan szolgáltatási elemekért, amelyek e szerződésszerű teljesítéshez szükségesek vagy ahhoz szorosan hozzákapcsolhatóak. A jogszabályi előírásból nem következik ugyanakkor az, hogy a jogalkotó meg akarta tiltani a szolgáltatók részére olyan díjak felszámítását, amelyek a szerződésszegő fogyasztói magatartások miatt keletkezett, indokolt szolgáltatói többletkiadásokat fedezik. A felperesi értelmezés egyébként is ellentétes lenne az Alaptörvény 28. cikkében foglalt elvekkel, oda vezetne ugyanis, hogy a szolgáltató kénytelen lenne az alapszolgáltatásának díjába beépíteni, és így valamennyi fogyasztójától követelni azon többletköltségeit, amiket kizárólag a szerződésszegő, jelen esetben késedelmeskedő fogyasztók idéztek elő nála. Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a szerződésszegés, azaz a fogyasztói késedelem miatt kibocsátott fizetési felszólítás nem tekinthető a szolgáltatás nyújtásával szükségképpen együtt járó vagy ahhoz szorosan kapcsolódó és a szokásos mértéket meg nem haladó költségű szolgáltatási elemnek. Ezzel együtt a felperes a per során nem

bizonyította azon tényállítást sem, miszerint az alperes eleve felszámítja az általa kalkulált díjak részeként a késedelemből eredő többletköltségeket.

Mindezekre figyelemmel a felperesnek a további kereseti kérelmeit nem találta alaposnak, ezért azt mind a módosítás előtti, mind a módosítás utáni szerződéses kikötések tekintetében elutasította. Nem volt alapos a felperesnek a további alkalmazástól eltiltásra irányuló keresete sem egyrészt azért, mert a még alkalmazott szerződéses kikötések érvénytelensége nem volt megállapítható, másrészt mobil internet szolgáltatást az alperes 2012. január 1. napja óta nem nyújt, így a vonatkozó kikötéseket sem alkalmazza.

Az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát az alperesre terhesebben 60-40% arányban határozta meg, és a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint rendelkezett a nem rótt kereseti illeték és a perköltség viseléséről. A meg nem határozható pertárgyérték alapján 36 000 Ft illeték összegéből az alperes pervesztessége arányban köteles 21 600 Ft viselésére, míg a fennmaradó 14 400 Ft illetéket a felperes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. A felperes részéről felmerült a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése alapján 20 munkaóra figyelembe vételével 100 000 Ft perköltség, amely után a jogi képviselő alanyi mentessége folytán általános forgalmi adó nem számítható fel, és ebből a felperes a pernyertességéhez igazodó 60 000 Ft megtérítésére tarthat igényt, míg az alperesnél felmerült egyrészt az előbbi jogszabályhely alapján 20 munkaóra figyelembe vételével 100 000 Ft összegű ügyvédi munkadíj, amelyre a rendelet 4/A. §-a alapján az Áfa 27 000 Ft összege felszámítható, továbbá az alperes előlegezett 1 405 945 Ft szakértői díjat; mindezekből pernyertességének arányában 613 178 Ft megfizetését követelheti. Az egymással szemben fennálló perköltség igények beszámítását követően az alperesnek 553 178 Ft perköltség követelése áll fenn, amelyet a Pp. 78. §-ának (3) bekezdése alapján az állam visel.

Az első fokú ítélettel szemben mind a felperes, mind az alperes fellebbezést terjesztettek elő.

A felperes a fellebbezésében kérte az első fokú ítélet megváltoztatását, a keresetének egészében való helyt adást, az alperesnek az első- és másodfokú perköltség megfizetésében marasztalását. A fellebbezésében továbbra is fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott azon álláspontját, hogy az alperes eltúlzott mértékű fizetési felszólítási díjakat alkalmaz. A kiegészített szakvéleményt aggályosnak, az ítélezés alapjához alkalmatlannak találta, rámutatott arra, hogy nem derült ki, hogy a munkafolyamatot hány ember végzi, havonta hányszor történik ilyen ellenőrzés, a munkafolyamat mely részét ki végzi. A darabonkénti 2 perces időtartamot vitatta, hangsúlyozva, hogy ezzel számolva napi 8 órás munkaidő alapján 25 munkanap lenne meghatározható; egyrészt nem létezik olyan hónap, amely ilyen nagyságrendben tartalmaz munkanapokat, másrészt nyilvánvalóan az ügyfélszolgálati igazgató más jellegű munkát is végez. Előadta, hogy azért nem tett ezen felül arra vonatkozó szakértői bizonyításra irányuló indítványt, hogy az alperes eleve beleszámítja az általa kalkulált díjak részeként a késedelemből eredő többletköltségeket, mert költségmentességben nem részesült, ezért nonprofit szervezetként a szakértői díjat megelőlegezni nem tudta. Ugyancsak fenntartotta az Eht.

128. §-ának (4) bekezdése értelmezésével kapcsolatos álláspontját is, mely szerint a fizetési felszólítás a szolgáltatás nyújtásával szükségképpen együttjáró, vagy ahhoz szorosan kapcsolódó szolgáltatási elem, amely után külön díj nem számítható fel.

Az alperes a fellebbezésében kérte az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását és az alperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegének 1 206 356 Ft-ra felemelését. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát tévesen határozta meg, az helyesen az alperes javára 80-20%. Ennek indoka, hogy az első fokú ítélet csak a 2012. január és december 31. közötti időszak tekintetében állapított meg érvénytelenséget, 2013. január óta és jelenleg is hatályos szerződési feltételek érvénytelensége iránti kereseti kérelmeket elutasította, továbbá elutasította a további alkalmazástól való eltiltásra irányuló kereseti kérelmet is. Mindez megalapozza az alperes által kért pernyertességi arány megállapítását.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az alperesi fellebbezéssel érintett részében, helyes indokai alapján kérte az első fokú ítélet helybenhagyását.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a felperesi fellebbezéssel érintett részében kérte az első fokú ítélet helybenhagyását, az államnak a másodfokú perköltségében marasztalását azzal, hogy a perben beszerzett és kiegészített szakvélemény aggálymentes volt, amelyet az elsőfokú bíróság helyesen vett figyelembe a döntése meghozatalakor.

Az ítélet tábla fellebbezés hiányában a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette - a perköltség kivételével - a keresetnek részben helyt adó első fokú ítéleti rendelkezéseket, míg a fellebbezéseket a következők szerint nem találta alaposnak:

Az elsőfokú bíróság a kapcsolódó jogszabályi rendelkezések megfelelő felhívásával helytálló érdemi döntést hozott, amely részletesen előadott jogi indokaival az ítélet tábla minden részében egyetértett, azokat megismételni nem kívánja.

Csupán a fellebbezésekben előadottakra tekintettel mutat rá az ítélet tábla az alábbiakra:

A Pp. 177. §-ának (1) bekezdése szerint ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.

Az elsőfokú bíróság az alperes által alkalmazott fizetési felszólítási díjak mértékének a meghatározása végett helyesen rendelt el szakértői bizonyítást. Az előterjesztett szakértői vélemény nem volt homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben álló, helyességéhez nyomatékos kétség nem fér, az alperes észrevételei alapján a szakértők a szükséges felvilágosításokat részletesen megadták, a szakértői vélemény mellőzésére, új szakértő kirendelésére a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében foglalt feltételek hiányában nem volt lehetőség, a kiegészített szakértői véleményt az ítélet tábla is aggálytalannak, az ítéletkezés alapjául elfogadhatónak találta.

A felperes fellebbezési hivatkozásával szemben a szakértők megfelelő indokát adták annak, hogy a fizetési felszólítás munkafolyamata 64,74%-ban indokolja az ügyfélszolgálati igazgató közreműködését azért, mert szükség van egy olyan személyre, aki a teljes tevékenységet irányítja, átlátja, és jogosultságokkal rendelkezve koordinálja; az ügyfélszolgálati igazgató havi munkabére is kellő magyarázatul szolgál arra, hogy ilyen mennyiségű munkateher miért várható el. A szakértők a darabonkénti 2 perces munkafolyamatot indokoltnak találták, és arra is megfelelő magyarázatot adtak, hogy a felszólítások elkészítésére meghatározott napokon került sor, és a jelentős mennyiségű tevékenységet a munkafolyamatban érintettek túlórákkal is oldották meg. Az adminisztratív bérköltség számításához szükséges adatokat az alperes a szakértők rendelkezésére bocsátotta, nyilvánvalóan nem várható el a perrel érintett teljes időszakra napi lebontásban az egyes munkatársak ennél pontosabb tevékenységeit és időráfordításait tartalmazó kimutatás csatolása - amelyre vonatkozó előadást az alperes egyébként is saját perbeli érdekeihez igazodóan tehetne -, mivel a szakértők feladata volt az alperes által előadott költségek túlzott mértékének a meghatározása. Az előbbiek alapján az adminisztratív bérköltség nem eltúlzott összegét a szakértők megfelelően alátámasztották, a felszólítási díj további elemeinek az alkalmazott összegeit - nyomdai előállítási költség, postai feladási költség, levelek postai díja, adminisztratív dologi kiadások - érdemben a felperes sem tudta vitatni.

Az első fokú ítélet részletes indokait adta annak, hogy az Eht. 128. §-ának (4) bekezdése miért nem vonatkoztatható a fizetési felszólítás díjára. Az ítélet tábla ezt az értelmezést minden részében osztotta, hangsúlyozva, hogy a szolgáltatás nyújtásával együtt járó, ahhoz kapcsolódó szolgáltatási elemek csak a szerződésszerű teljesítés körében értelmezhetők, mivel a jogalkotó szándéka nem lehetett a szerződésszegő magatartások bármilyen ösztönzése, az elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz nem tartozhat hozzá a szolgáltatást igénybe vevő szerződésszegő magatartása következtében felmerülő, egyébként a szerződésszerű teljesítés esetében nem jelentkező többletköltség.

A fenti értelmezés alapján a jogvita elbírálását nem befolyásolta, hogy az alperes egyébként ténylegesen felszámította-e az általa kalkulált díjak részeként a késedelemből eredő többletköltségeket, ezért a felperesnek az őt terhelő szakértői bizonyítás elmaradásának okával kapcsolatos fellebbezési előadásának nem volt jelentősége.

Az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a pernyertesség-pervesztesség arányát is. A pertárgy értéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-a (3) bekezdésének b) pontja értelmében határozatlan volt, ebből következően a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozott annak a megállapítása, hogy az eredeti kereset tartalma és ebből a keresetnek helyt adó rendelkezések milyen mértékű pernyertességet eredményeztek. A pernyertesség-pervesztesség arányát nem lehet mechanikus számítással meghatározni, hanem a felek közötti jogvita tartalmát, a jogvita során kifejtett álláspontokat és a jogvita elbírálása során a bíróság döntését kell megfelelően figyelembe venni. Az első fokú ítélet helytállóan értékelte, hogy a felperes keresete eredményes volt a fizetési felszólítások kibocsátásának a feltételei, valamint az ajánlott és az ajánlott tértivevényes levél alkalmazásának a megkülönböztetése tekintetében, és ehhez igazodóan 2013. január 1. napjától kezdődően a kereset azért nem lehetett eredményes, mert az

alperes a per során háritotta el az érvénytelenségi okokat; míg a felperes keresete eredménytelen volt az alkalmazott fizetési felszólítási díjak mértéke tekintetében. Az így kialakult jogvita értékelése alapján az alperesre terheőbb 60-40% pernyertesség-pervesztességi arány megfelelő, annak megváltoztatására az ítéltábla sem talált indokot.

Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint - és annak a 254. §-ának (3) bekezdése szerinti helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban sem a felperes, sem az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre. A felperes által fellebbezett érték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-a (3) bekezdésének b) pontja alapján 600 000 Ft, az alperes által fellebbezett érték pedig a Pp. 24. §-ának (1) bekezdése figyelembe vételével 653 178 Ft volt; a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (1) bekezdés a) pontja, (3), (5) és (6) bekezdései, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése szerinti számítás alapján a fellebbezett értékek és a másodfokú eljárásban indokolt jogi képviseleti tevékenység alapján az ítéltábla a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése második fordulatának az alkalmazását találta indokoltnak, és úgy rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban mindegyik fél viseli a saját költségét. Az eredménytelen fellebbezések alapján az alperes köteles az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése szerinti mértékű 52 300 Ft fellebbezési illeték viselésére, míg ugyanezen jogszabályhely alapján számított, a személyes illetékmentességben részesülő felperest terhelő 48 000 Ft fellebbezési illeték a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Debrecen, 2015. február 19.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Pribula László s.k. előadó bíró,
Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő